ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΦΘΟΡΑΣ

ΠΕΡΙ

ΚΑΤ᾽ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ

ΕΚΤΕΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ

ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΤΟΥ

ΚΟΡΥΔΑΛΕΩΣ

Νῦν τὸ Πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα σπουδῇ μὲν καὶ δαπάνῃ τοῦ Πανιερωτάτου τῆς κατὰ Κύπρον Μητροπόλεως Πάφου,

ΚΥΡΙΟΥ

ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ.

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΦΙΛΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ.

Μεθ᾽ ὅσης οἷόν τε ἦν τῆς ἀκριβείας διορθωθέντα,

ΕΠΙΣΤΑΣΙᾼ ΔΕ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

αψπ΄. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1780.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΛΥΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΤΩ͂ ΦΙΛΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙ.

ΗΔΗ, τὰ περὶ τὴν τῶν φυσιολογουμένων θεωρίαν, περιέργως διακειμένῳ, οὐχ ὡς ἐκ νέου τι τὰ παρὰ τοῦ σοφοῦ Θεοφίλου περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἀνακομίζεται, ἀμέλει καὶ οὔπω τυχὸν οὐκ ἀπροθέτως ἐκδοθῆναι πρὸ πολλοῦ ἐφιεμένῳ; οἷα δὴ καὶ τὰ περὶ Φυσικῆς Ἀκροάσεως, ἀλλ' οἷον τὸ ἐκ τύπων σοι καλλιστεῖον προσειληφότα ἐπανήκει. καὶ γὰρ οὐδ' ἀποφώλια, οὐ τὴν μὲν ἐξ ἀλλοτρίων, οἰκεῖα δέ σοι μᾶλλον πρὸ οἴων ὅσων, καὶ ἀφ' ἑστίας ἔχειν γαυριᾷ. ἀλλ' οὐδὲ γὰρ ὡς ταῦτα μικρὸν ἀσχολουμένῳ, ἀπόφορός σοι ὅλως ἀποβαίη ἡ διατριβή; ἀντικρὺ δ' ἐπιμόνως καὶ ὅσον ἅλις συνδιαιτωμένῳ καὶ προϊόντι ἐν τῇ μελέτῃ, ἀποχρώντως ἕξει σοι τὸ ἀντιληπτικὸν τῆς ψυχῆς τοῖς ἀπὸ Φιλοσοφίας ἀμαρύγμασι διαδεχόμενον. Τῶν μὲν γὰρ περὶ τοῦ φύσιν ἔχοντος σώματος ἀνερευνωμένων Ἀρχῶν Ἰδιωμάτων καὶ Παθῶν τὴν γνῶσιν ὀνήσαιο οὐκ ἀμυδρὰν, τῶν τε πρὸ Ἀριστοτέλους Φιλοσοφησάντων δόξας ὡς ἐν συνόψει, ὧν μὲν συμφωνούντων ἐν μέρει, ὧν δὲ ἀντιφερομένων καὶ τὸ ὅλον διαμαχομένων, οὐχ ἧττον δὲ καὶ τῶν ἑρμηνευτῶν τοῦ Φιλοσόφου Ἑλλήνων τε καὶ νεωτέρων, καὶ ὅσων ἄλλων τέως ἄχρι τοῦ συγγραφέως ἐν τῷδε τῷ τῆς Φιλοσοφίας εἴδει καταγινομένων γνώμας τε καὶ αἱρέσεις συνήσεις τὸ εἰκὸς ποιούμενος. Ὁ γὰρ πολὺς Κορυδαλεὺς τούτοις ἅπασιν ἐνδιατρίψας, καὶ δίκην μελίττης ἀπανθήσας τὸ ἡδὺ, καὶ ὀρθῶς δοκοῦν τῇ πραγματείᾳ, οὐ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ Φιλοσόφου ὅλως παρέβαλε, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς στρατηγὸν τὴν ἀλήθειαν ἀνατίθεται. (ὅπερ ἐστὶ τοῦ Φιλοσοφοῦντος ὀρθῶς) οὐ μὴν δὲ πάντη τῶν τοῦ Φιλοσόφου μελετωμένων ἀποδιΐσταται, καὶ γὰρ προστάτην τοῦ λόγου προχειρίζεται, οὐχ ὡς ἄλλος δήπου τις ἑρμηνεὺς καὶ τῶν ἄλλων οἷον ἑρμηνευτῶν εἶναι θέλει. Ἔνθεν τοι ὁ μετὰ σκέψεως τὰ αὐτοῦ μετιὼν, οὐδ' ὅτι ἧττω τὸν ἄνδρα εἰκάσοι ταῖς ἐννοίαις τοῦ Φιλοσόφου ἐπιβαλόντα τῶν ἄλλων, ἢ ὥστε αὖ αὐτὸν εἴσεται τὸν Φιλόσοφον φθεγγόμενον. Ταύτῃτοι ἀγαστὸς ὁ ἀνὴρ οὐχ ὅπως πολλοῖς ἐπιστήμοσιν, οὔτε νοὸς ὀξύτητι, πολυμαθείας εὐρείᾳ, νοημάτων εὑρέσει καὶ δεξιότητι, μικροῦ δεῖν ἀπαραμίλλῳ, ἀλλὰ καὶ παρ' οἷς τὸ φιλότιμον μικρὸν ἢ οὐδ' ὅλως δεξιοῦται. Τί οὖν; οὐ μὲν οὖν ἐκπέον ἄρα, ὧν πλεῖσθ' ὅσοι ποτὲ περὶ πλείονος ἐποιοῦντο καὶ ἐν ἐνδελεχεῖ σπουδῇ ἱμείροντο ἀτὰρ ἃ οὐκ ἄλλως ἢ διὰ χρόνου μόγις ἐκ τῶν τῆς ἀναγραφῆς πόνων εἶχον; ἀλλ'

οὐδ᾽ ἐπὶ σκηνῆς γοῦν θεαθῆναι τὸ ἐλπιδοφόρον; Μή σύγε Φιλοσοφίας ἐρῶν; μὴ τυχὸν τὸ μακρήγορον τοῦ συγγράμματος πτοήσῃ, μὴ τὸ διὰ μακροῦ ἀναπολούμενον πέρας τῆς ἀναγνώσεως ἀποκναίσῃ, μὴ δὲ καὶ τοῦτο δή, τὸ ἀρχαῖον, ὀλιγωρεῖν αὐτῶν πείσῃ σε ὡς Ἥκιστα τῶν ὀνησιφόρων. Ἔστι γάρ τι καὶ ἐνταῦθα Φιλοσοφίας, οὐδ᾽ ἀποστῆναι σε δεῖ, ἀπόχρη γὰρ ὅσον ἄττα οὐχ ἧττον ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν τὴν χειραγωγίαν ἐνέγκαι, εἰ βουληθέντι περιποιηθῆναι καὶ συντόνως αὐτῶν ἀντιποιηθῆναι. Ἀλλὰ γὰρ καίτοι ἤδη τόγε νῦν τοῖς νεωτέροις ἀπαρέσκει, ἄλλην τινὰ μέθοδον πάντη καινῶς ἔχουσαν καὶ τάξιν, ὅτι μάλιστα περὶ τοῦ φυσιολογεῖν ἐπιτετηδεύκασι, ὡς μηδέν τι τῶν ἐν τῇ φύσει ἀναπτυσσομένων δοκεῖν αὐτοῖς ἔχειν ὀρθῶς, ὃ μὴ διὰ Πείρας, Γεωμετρίας, καὶ Ἱστορίας, ὡς διὰ βασάνου, εἴη δοκιμαζόμενον καὶ ἀποδεικνύμενον, Αὐτῶν δέ σοι μέντοι τῶν μόνης Ἑλλήνων φωνῆς μεμνημένων, ἅλις ἕξουσι τοῦ ἐνδέον τῶν ὑπὸ νεωτέραις εἰδήσεσιν αὐχουσῶν βίβλων ἐπαρκέσαι, καὶ τὴν χρείαν σοι παραμυθήσονται. Ἀλλ᾽ οὐδὲ καὶ ταῦτα ἄφετον οὕτω τὴν διατριβὴν ἐπαγγέλονται τῷ μὴ πως διὰ τῶν τοῦ Εὐκλείδου στοιχείων προγυμνασθέντι, συνεκροτήθη γὰρ ἐνιαχοῦ καὶ ταῦτα τοῖς ἀπὸ Μαθηματικῆς Κλαδίσκοις, οἱονεὶ παραδείγμασι τοῖς Γεωμετρικοῖς, Ἐφοδιασθέντι δὲ οὕτω, ἀπονωτέρα, καὶ μάλα ἐκδιαμέτρου εὐμαρεστέρα, ἀποκαταστασθήσεταί σοι ἡ περὶ ταῦτα ἐπίγνωσις. Ὁ δὲ Νοῦς οἷον ἀνασομωθεὶς πρὸς τὸ ἑτοίμως ἔχειν ἀνατείνεσθαι ἐπὶ τὰς ἐννοίας, καὶ τὸ ἐπ᾽ ἄλλας διήκειν ἀπταίστως καρπώσεται. Ἔχου τοίνυν ὦ φιλεπιστήμων ἀόκνως ὤν, Οἱ τῆς ἐπιδόσεως φιλογενεῖς ἐρασταὶ κηδεμονοῦσι Κυπρίων σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, Μακαριώτατος Κύπρου Κύριος Χρύσανθος, καὶ Μητροπολίτης Πάφου Κύριος Πανάρετος, διηνεκῶς τε ἔγκυπτε αὐτοῖς καὶ σαυτὸν προσήλωσον, οἶσθα γὰρ ὡς τὴν διάνοιαν πλουτίσων ταῖς ἀπὸ τῶν φυσιολογουμένων εἰδήσεσι, τὴν ψυχὴν κοσμήσῃς ὥστε καὶ τῶν κρειττόνων ἐπιμελεῖσθαι μᾶλλον, σαυτὸν δὲ γνώσῃ τὸ παντὸς ἄλλου τῶν ἐν βίῳ τιμιώτερον; Πρὸ πάντων δὲ καὶ μάλιστα συνιδεῖν διὰ τῶν ὧδε φιλοσοφουμένων δυνήσῃ τὴν Αἰτίαν τῶν αἰτιῶν, τὴν ἄναρχον ἀρχήν, τὸν Πάνσοφον, τὸν ἀπειροδύναμον καὶ ὑπερτέλειον Θεόν. Ὧ ὡς δυνατὸν ἐξομοιωθῆναι ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν οὑτωσὶ μᾶλλον ἄλλως οἷός τε ἐστιν, ἢ ὥστε διὰ τοῦ τῇ Φιλοσοφίᾳ ἐπιεικῶς συνουσιοῦσθαι, ὡς ὤεισαι.

Ἔρρωσο.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ, ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. Φύλ. 1

Σκέψις τῶν προκειμένων. 1

ΒΙΒΛΙΟΝ, Α'.

Παράφρασις τοῦ πρώτου Κεφαλαίου. 7

Φύσις οὐδενός ἐστιν, ἀλλὰ μόνον μίξις τε, διάλλαξίς τε μιγέντων. 9

Ἀπορίαι ἐπὶ τῆς λέξεως. 11

ΖΗΤΗΜΑ, Α'.

Πότερον τὰ φύσιν ἔχοντα φύσει λέγεται φθείρεσθαι. 13

Ἀπόκρισις τῶν ἀντικειμένων λόγων. 15

Παράφρασις τοῦ Δευτέρου Κεφαλαίου. Ὅτι ἀδύνατον εἶναι τὴν γένεσιν σύγκρισιν οἵαν δή τινες φασί. 16

Λύσις. 22

Πόρισμα. 24

Ἐπεισόδιος θεωρία περὶ τῶν ἐν Φιλοσοφίᾳ Αἱρέσεων, καὶ τῆς παρ' ἀρχαίοις ποικιλίας τῶν δογμάτων. 25

ΚΕΦ. Γ'.

Ὅτι οὐδέν ἐστι γινόμενον ἁπλῶς καὶ φθειρόμενον, ἀεὶ δ' ἔκ τινος. 53

ΖΗΤΗΜΑ, Α'.

Πότερον τὸ ἁπλῶς γινόμενον ἐκ μὴ ὄντος γίνεται. 60

ΖΗΤΗΜΑ, Β'.

Πότερον ἡ τοῦ ἑτέρου γένεσις θατέρου ἐστὶ φθορά. 64

ΖΗΤΗΜΑ, Γ'.

Πότερον, ἡ οὐσία ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον; 66

ΚΕΦ. Δ'.

Τίνι διαφέρουσι γένεσις καὶ ἀλλοίωσις. 74

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ... ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΤΣΙΟΣ

Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΖΗΤΗΜΑ, Α΄.

Πότερον, ἡ γένεσις διαφέρει τῆς ἀλλοιώσεως. 75

ΖΗΤΗΜΑ, Β΄.

Πότερον, ἡ ἀλλοίωσις κίνησις ἐστὶ συνεχής. 77
Τῆς κατὰ Ἀριστοτέλη τῶν πραγμάτων ὕλης σύντομος θεωρία. 79
Περὶ τῶν ὀνομάτων τῆς πρώτης ὕλης. 80
Ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἡ ὕλη. 82
Πότερον, ἡ ὕλη ὄν ἐστιν; 83
Πότερον ἡ πρώτη ὕλη ἐστὶν οὐσία καὶ τόδε τί. 86
Πότερον, ἡ πρώτη ὕλη σώζει τὸ οἰκεῖον εἶναι δίχα τοῦ εἴδους, ὥστε εἶναί τι ἐνεργείᾳ ἐν τοῖς οὖσι. 88
Ἀνασκευὴ τῶν ἐναντίων δογμάτων, καὶ λύσις τῶν ἀντικειμένων λόγων. 93
Πότερον, τῇ δυνάμει εἶναι οὐσιοῦται ἡ ὕλη; 95
Ἀπορίαι τινὲς, καὶ λύσεις τούτων. 97
Πῶς ἔχει πρὸς τὴν στέρησιν ἡ ὕλη. 99
Πότερον, διαφωνεῖ τῷ Ἀριστοτέλης ὁ Πλάτων ἐν τῇ τῆς στερήσεως θέσει. 103
Περὶ διαφόρων ἀπογραφῶν τῆς ὕλης. 104
Περὶ τῶν διαφόρων ἐν ὕλῃ ἰδιωμάτων. 106
Πότερον ἡ ὕλη μία ἐστί; 107
Ἔκθεσις τῆς ἀληθείας. 110
Λύσις τῶν ἀντικειμένων λόγων. 111
Πότερον ἡ ὕλη ἀγαθόν ἐστιν ἢ κακόν. 112
Πότερον ἡ ὕλη τοῦ εἴδους ἐφίεται. 113
Ἀναίρεσις τῶν ἀντικειμένων λόγων. 115
Πότερον ἡ ὕλη γεννητὴ ἐστὶ καὶ φθαρτή; 116
Λύσις ἀποριῶν. 120
Δόξα τῶν τιθεμένων ἐν ὕλῃ σωματικὸν εἶδος. 123
Περὶ τῶν ἀδιαστάτων εἰρημένων τὴν ὕλην. 125
Ἀναίρεσις τοῦ ἐν ὕλῃ σωματικοῦ εἴδους. 127
Ἀναίρεσις τῶν λεγόντων σῶμα εἶναι τὴν ὕλην. 130
Ἔκθεσις τῆς ἀληθείας. 131
Ἀπορίαι καὶ λύσεις. 134
Πότερον εἰσὶν ἐν τῇ ὕλῃ ἀρχαί τινες, καὶ σπέρματα τῶν εἰδῶν. 136
Τίσι διενήνοχε τοῦ εἴδους ἡ ὕλη καὶ τίσι κοινωνεῖ. 138

ΚΕΦ. Ε΄.

Περὶ αὐξήσεως. 140
Ἀπορίαι. 149
Τῶν περὶ αὐξήσεως ζητημάτων προθεωρία. 150
Περὶ διαφόρων τῆς αὐξήσεως σημαινομένων. 150

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Δ.τη.Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΖΗΤΗΜΑ, Α'.

Περὶ τῶν τῆς αὐξήσεως ὅρων. 152
Πότερον ἡ αὔξησις γένεσις ἐστὶν ἢ οὔ; 156

ΖΗΤΗΜΑ, Β'.

Περὶ τῆς ὕλης, τέλους τε, καὶ ποιητικοῦ τῆς αὐξήσεως αἰτίου. 159

ΖΗΤΗΜΑ, Γ'.

Πότερον ἡ αὔξησις συνεχής ἐστι. 160
Περὶ τοῦ πῶς ἡ αὔξησις γίγνεται. 169
Σύστασις τῶν εἰς αὔξησιν ἀναγκαίων. 170
Ἐξήγησις τῆς τοῦ Φιλοσόφου λέξεως. 171
Πότερον τὸ αὐξόμενον μένει τὸ αὐτὸ, καὶ καθ' ὁτιοῦν μέρος αὔξεται κατὰ τὸ εἶδος. 174
Ἐκ τῶν εἰρημένων ἀπορίαι. 179
Πότερον ἐν τῷ ζῶντι μένει τὶ μέρος τὸ αὐτὸ διὰ παντὸς ἕως οὗ φθαρήσεται. 180
Πότερον τοῦ αὐξανομένου ὁτιοῦν μέρος ἐπιδίδωσι κατὰ μέγεθος. 184
Λύσις τῶν περὶ τὴν αὔξησιν προβαλλομένων. 186
Περὶ φθίσεως, καὶ πῶς ἐστι τοῦ κακοῦ καὶ τῆς στερήσεως αἴτιον ἐν τοῖς οὖσι. 188
Περὶ φθίσεως ἕτερ ἄττα. 190

ΚΕΦ. ς'.

Περὶ ἁφῆς τῆς ἐν τοῖς Φυσικοῖς. 191
Ἀπορίαι. 194

ΚΕΦ. Ζ'.

Τὶ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἐστι, καὶ τίσιν ὑπάρχει, καὶ διατί, καὶ πῶς. 195
Ἀπορίαι. 199
Σημειώσεις. 199

ΚΕΦ. Η'.

Οἱ τρόποι καθ' οὓς τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ πάσχειν λέγεται, καὶ αὐτῶν ἔλεγχοι. 199

ΚΕΦ. Θ'.

Τίνα τρόπον ὑπάρχει τοῖς οὖσι γίνεσθαι, καὶ ποιεῖν, καὶ πάσχειν. 206

ΚΕΦ. Ι'.

Θεωρία τῶν περὶ τοῦ ἅπτεσθαι, τοῦ ποιεῖν, καὶ τοῦ πάσχειν ἀμφιβαλλομένων. 208
Ποσαχῶς ἡ ἁφὴ λέγεται. 208

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Ἀπορίαι περὶ τῶν τῇ ἁφῇ παρεπομένων. 210

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ... ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΕΦ. Γ'.

Πότερον τοῖς Μαθηματικοῖς ἁφὴ προσήκει παρ' ἣν ἐν τοῖς συνεχέσιν ἐθέμεθα. 212

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς Φυσικοῖς ἁφῆς. 214

ΚΕΦ. Ε'.

Πότερον πᾶν τὸ ποιοῦν διὰ θιγῆς ἐνεργεῖ. 217

ΚΕΦ. ϛ'.

Περὶ τοῦ πῶς ὁ Ἥλιος ἐμπυρεῖ τὰ ὑπὸ Σελήνην μὴ τῶν μέσων ἀναπτομένων. 220

ΚΕΦ. Ζ'.

Πότερον ἐνδέχεταί τι ποιεῖν, εἰς ἑαυτό. 224

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ τῆς τῶν ἀσωμάτων κινήσεως, μάλιστα δὲ τῆς ψυχῆς. 229

Ἀπάντησις πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντικειμένους λόγους. 232

ΚΕΦ. Θ'.

Πότερον τὸ ὅμοιον ἐνεργεῖ εἰς τὸ ὅμοιον. 236

ΚΕΦ. Ι'.

Περὶ Ἀντερείσεως.

Δόξα τῶν νεωτέρων. 241

Ἔκθεσις τῆς ἀληθείας. 242

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Πότερον πᾶν τὸ ποιοῦν ἀντιπάσχει. 243

ΚΕΦ. Α'.

Ὅτι ἔστι μίξις, καὶ διατί, καὶ ποῖα μικτά, τῶν ὄντων. 248

Προθεωρία περὶ μίξεως, ἐν ᾗ ὅ,τε σκοπὸς προβάλλεται, καὶ ἔνια τῶν ὀνομάτων ἀναπτύσσεται. 252

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τῶν τῆς μίξεως, καὶ τῶν μικτῶν ἰδιοτήτων. 254

ΚΕΦ. Γ'.

Πότερον ἐνδέχεται μίγνυσθαι τὰ στοιχεῖα, ἢ οὔ; 255

ΚΕΦ. Δ'.

Τί ἐστι μίξις. 257

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ τοῦ πῶς ἐν τῷ μικτῷ σώζεται τὰ στοιχεῖα. 258

Ἐξήγησις τῆς ἀληθείας. 261

Ἀναίρεσις τῶν ἐναντίων δογμάτων. 264

Ἀπορίαι. 265

Πότερον ἀεὶ ἐκ τῶν τεττάρων στοιχείων σύγκειται τὰ μικτά, καὶ εἰ ἀναμίγνυσθαι δύναται τὰ μεμιγμένα. 267

Πότερον ἰσάζουσιν ἁπλῶς αἱ ποιότητες ἐν τοῖς μικτοῖς, ἢ οὔ; 269

Πότερον ἐνδέχεται εἶναι μικτὰ τῶν στοιχείων βαρύτερα, ἢ ψυχρότερα,

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ... ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ... ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ ... ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ϗ διατὶ τινὰ δυσκόλως μίγνυται; 271
Τίς ὁ πρὸς ὃν ὅρος τῆς μίξεως. 273
Ἀνακεφαλαίωσις τῶν περὶ μίξεως λεγομένων. 273

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Πλάτωνος Ἔλεγχος ποιοῦντος μίαν ὕλην περὶ τὰ στοιχεῖα. 277
Σημειώσεις. 279

ΚΕΦ. Β'.

Ὅτι μόναι αἱ κατὰ τὴν ἁφὴν ἐναντιώσεις σώματος εἴδη, ϗ ἀρχὰς ποιοῦσι. 280
Ἀπορία. 283

ΚΕΦ. Γ'.

Ὅτι τέσσαρές εἰσι τῶν στοιχείων συζεύξεις. 283
Ἀπορία. 285

ΚΕΦ. Δ'.

Ὅτι πᾶν ἐκ παντὸς γίνεται, καὶ πῶς. 286
Ἀπορία. 289

ΚΕΦ. Ε'.

Ὅτι τέτταρα ἐστὶ τὰ στοιχεῖα, καὶ ὅτι ἀδύνατον ἀρχήν τινα εἶναι τούτων. 290
Ἀπορίαι. 296

ΚΕΦ. ϛ'.

Ἔλεγχος τῶν λεγόντων τὰ στοιχεῖα μὴ μεταβάλλειν εἰς ἄλληλα. 297
Ἀπορίαι. 302

ΚΕΦ. Ζ'.

Ἔλεγχος τῶν μὴ ποιούντων ἐξ ἀλλήλων γένεσιν, μηδ᾽ ὡς ἐξ ἑκάστου, πλὴν ὡς ἐκ τοίχου πλίνθους. 303

ΚΕΦ. Η'.

Ὅτι ἅπαντα σώματα ἐξ ἁπάντων συνέστηκε τῶν ἁπλῶν. 307
Σύντομος θεωρία, περὶ τὰς πρώτας ποιότητας. 308

ΚΕΦ. Α'.

Πότερον αἱ πρῶται ποιότητες τέτταρές εἰσι; 310

ΚΕΦ. Β'.

Πότερον τὸ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν στερήσεις εἰσίν; 315

ΚΕΦ. Γ'.

Πότερον αἱ δεύτεραι ποιότητες τιμιώτεραι τῶν πρώτων. 317

ΚΕΦ. Δ'.

Ὀνομασίαι διάφοροι τῶν πρώτων ποιοτήτων. 318

ΚΕΦ. Ε'.

Ὁρισμοὶ τῶν πρώτων ποιοτήτων. 320

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ... ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ ... της Κ.τ.Π. ... 2006

ΚΕΦ. ϛ'.

Διαίρεσις τῶν ποιοτήτων εἰς τὰς ποιητικὰς καὶ παθητικάς. 324

ΚΕΦ. Ζ'.

Διαίρεσις τῶν τεττάρων ποιοτήτων. 327

ΚΕΦ. Α'.

Η' περὶ τῶν στοιχείων Θεωρία.

Ποσαχῶς λέγεται τὰ στοιχεῖα. 328

ΚΕΦ. Β'.

Ο'ρισμοὶ καὶ διαιρέσεις στοιχείου. 330

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στοιχείων. 332
Ο'τι τέτταρα τὰ στοιχεῖα λέγεται. 333
Α'πορίαι περὶ τὰ εἰρημένα. 336
Πότερον τοῖς στοιχείοις συναριθμεῖσθαι δεῖ τὸ πῦρ. 337
Α'πάντησις. 339
Τῶν πρώτων ποιοτήτων ἐν τοῖς στοιχείοις διανομή. 340
Πότερον ὁ ἀὴρ θερμὸς ἐστι καὶ ὑγρός; 342
Α'πάντησις πρὸς τοὺς τῶν ἀντικειμένων λόγους. 343

ΚΕΦ. Δ'.

Πότερον τὸ μὲν ὕδωρ ἄκρως ψυχρὸν, ὁ δὲ ἀὴρ ἄκρως ὑγρόν. 345

ΚΕΦ. Ε'.

Πότερον ἐν τοῖς στοιχείοις ἑκατέρα τῶν ποιοτήτων ἄκρως ὑπάρχει, ἢ οὔ; 347
Πότερον αἱ συμβληταὶ τῶν στοιχείων ποιότητες τοῦ αὐτοῦ εἰσιν εἴδους. 351
Πότερον εἰλικρινῆ καὶ ἀμιγῆ σώζεται ἐν τῷ παντὶ τὰ στοιχεῖα, ἢ οὔ; 352
Περὶ τῶν στοιχειωδῶν εἰδῶν. 355
Περὶ τῆς εἰς ἄλληλα τῶν στοιχείων μεταβολῆς. 364
Ο'τι τῶν στοιχείων ἔνια ῥᾷον εἰς ἄλληλα μεταβάλλει. 366
Πότερον ἐστι τι στοιχεῖον βέλτιον τῶν ἄλλων; 369

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ πάσης γενέσεως, πόσαιτε καὶ τίνες αὐτῆς αἱ ἀρχαί. 372
Α'πορίαι. 375

ΚΕΦ. Ζ'.

Διότι ἐστὶ γένεσις καὶ φθορὰ, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν καὶ τί τὸ γεννητὸν, καὶ φθαρτόν. 377
Α'πορίαι. 382

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Ο'τι ὅσων μὲν ἄφθαρτος ἡ οὐσία ἡ κινουμένη, καὶ ἀριθμῷ ταὐτὰ ἔσται, ὅσων δὲ μὴ, ἀνάγκη τῷ εἴδει, τῷ ἀριθμῷ δὲ μὴ ἀνακάμπτειν. 383

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Ν.Ε.Φ. Π.Ι. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Συνοπτικὴ Πραγματεία.

Περὶ τοῦ ὅτι πρώτως ποιητικὸς ὁ αἰθὴρ τοῦ θνητοῦ σώματος. 386

ΚΕΦ. Α'.

Πότερον ποιητικαί εἰσιν αἱ νοεραὶ οὐσίαι κατὰ τὸν Φιλόσοφον. 387

ΚΕΦ. Β'.

Πότερον ἔχει ποιητικὴν αἰτίαν τὰ ἀΐδια. 391

ΚΕΦ. Γ'.

Ὅτι κατὰ τὸν Φιλόσοφον ἡ ποιητικὴ αἰτία τοῖς οὐρανίοις ἀποδίδοται σώμασιν. 393

ΚΕΦ. Δ'.

Ὁποῖα τινά εἰσι δι' ὧν ὁ Οὐρανὸς εἰς τὰ τῇδε δρᾷ, καὶ πότερον εἰσὶν αἱ κατὰ τοὺς Ἀστρονόμους ἀπόρροιαι. 396

Λύσις τῶν ἀπορουμένων. 404

ΚΕΦ. Ε'.

Ἀπορίαι περὶ τοῦ εἰ δρᾷ εἰς τὰ τῇδε οὐράνια σώματα καὶ τίνι τρόπῳ. 405

ΚΕΦ. ς'.

Τῷ τρόπῳ γίνεται παρὰ τοῦ οὐρανίου τὸ θερμὸν, καὶ ψυχρὸν, καὶ ὑγρὸν, καὶ ξηρόν; 407

ΚΕΦ. Ζ'.

Πότερον ἡ τοῦ Ἡλίου κίνησις αἰτία τῶν ὑπὸ Σελήνην γιγνομένων. 410

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Publico Revisor Dottor Natal dalle Laste, nel Libro intitolato, la Fisica di Coridalea, Tomo II. in Greco, MS. non v' esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Atteстato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Nicolò Glichi Stampator di Venezia, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 10. Marzo 1779.

(Piero Barbarigo Riformator.

(Francesco Morosini 2. Kav. Riformator.

(Girolamo Grimani Riformator.

Registrato in Libro a Carte 400. al Num. 1455.

Davidde Marchesini Segr.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.Π.Ι
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006